

De jury bestaat deze maand uit onderstaande leden van Transijssel.

Annet Herkert Angel Pinxten Melanie v.d. Linden Cora Sens en Wim Geerts

Plaats 2 Fotograaf Dinie de Kreek

Een beeld uit je fotoarchief? ja maak daar maar een duik in en zoek naar pareltjes als dit. Ik denk dat ik naar een gecombineerd beeld kijk. de compositie is erg goed gekozen. De lijnen van de oude brug zijn vooral verticaal, het beeld, misschien een filter, geef verticale lijntjes, dat is een mooi contrast. Het is heel fijntjes gedaan, niet te hard contrast, een goed opgebouwd zwartwit beeld met mooie grijstonen.

Des te langer ik naar deze foto kijk des te interessanter ik het vind. Toen ik de foto net voor de eerste keer zag was mijn flitsreactie: wat een fletse foto van een brug... Maar bij het langer bekijken, in- en uitzoomen, is er heel veel te zien. Bijvoorbeeld hoe hier is gespeeld met lijnen; niet alleen die van de kettingen van de brug, maar ook in de lucht en in de onderkant van het wegdek. Hoe de brug naar beneden verdwijnt en dan op de achtergrond gebouwen tevoorschijn komen. Het 'lege' stukje rechts is echt een toevoeging en geeft rust in het geheel.

Het lijkt wel een tekening, deze foto van de brug. Het lijnenspel komt prachtig uit in zwart wit. Jammer van het gebouw op de achtergrond.

Bridge too far... Water en staal wedijveren om subtiliteit. De tinten zijn flauw, is dit bewust? Dat zorgt wel voor een spanning die ook wat flauw is en dat is jammer. Flauw met een snufje zout wordt altijd smakelijker...

Gedeelde plaats 3 Fotograaf Fred Bervoets

Een krachtig zwartwit portret van een interessante oude rocker of motorgast. Mooi die scherpste op de hand met die bijzondere ringen. De houding is ook goed gekozen en fijn dat hij nu eens niet in de lens kijkt. Alhoewel de houding van die hand onder de kin wel weer wat onnatuurlijk en geposeerd aandoet. Maar toch een krachtig beeld in een goede zwartwit omzetting. De kadering werkt prima mee om hem eruit te laten springen. Je kunt nog net zien dat het geen studioportret is maar een buitenopname. Goed gedaan dit portret.

Ook al ziet het er wat geposeerd uit, het is een prachtige portretfoto van een bijzondere man. De compositie is goed gekozen. Doordat er geen oogcontact is met de fotograaf lijkt het alsof de man peinzend in zichzelf gekeerd is, zich nadenkend over de kin wrijvend.

Prachtig portret in zwart wit. Elke haarspriet lijkt het licht op te vangen, en elke spriet is scherp. De structuren komen mooi uit.

Portret, stoer, heftig... Of net niet. Te vlak en weinig emotie? O wat doe ik deze fotograaf aan? Zo'n mooie kop. Maar hij niet ziek, zwak of misselijk, hij is niet blij of verliefd, hij is zo 'vlak'.

Gedeelde plaats 3 Fotograaf Hendrik Snijders

Geen duf paddenstoelen plaatje, nee mooie bokeh en een prachtig groepje tegen elkaar schurkende paddenstoeltjes. De hoedjes zijn doorzichtig dat geeft een extra teer effect. Ook het oppervlak waar ze staan is interessant deze is bedekt met een laagje schimmels of mosjes. Goed gezien door deze fotograaf. De scherpte ligt precies goed

Scherpe foto van een cluster paddenstoelen. Mooie scheppte diepte. Het licht op de paddenstoelen had iets spannender gemogen, hierdoor lijkt de foto nu een beetje vlak.

Als een dorpje in een Afrikaans land staan deze paddestoelen erbij. Mooi van compositie en licht. Scherpte daar waar het moet zijn. Door de wazige achtergrond gaat alle aandacht uit naar parmantige hoedjes. Een harmonieus beeld, met mooie zachtje kleuren.

Paddenstoelen in tegenlicht, de hoedjes lijken te dansen. Door de transparantie zijn de sporen goed zichtbaar. Mooie bokeh in de achtergrond, jammer dat het middelste deel is uitgebeten.

Mooi in scherp versus onscherp. Die paddenstoellen hebben in deze coronatijd menig fotograag 'uit de tent gelokt'. Prachtige foto van die betoverende hoedjes. Het optische werk mist een paar tandjes voor die vijf punten, maar boven de bank wil menigeen deze foto wel hebben!

Gedeelde Plaats 4 Fotograaf Henrike Reinders

Een rustig uitgewogen compositie van een landschap met een rij bomen. De korrel geeft de foto extra sfeer, de teruggehouden kleuren versterken de sfeer mooi. Het is een mooi verloop van donker op de voorgrond tot licht naar de achtergrond, waar misschien net de zon opkomt? De bomen hebben nog blad, dus de foto is niet van nu. Wellicht aan het begin van de herfst. Het blijft een tijdloos en sfeervol beeld. De bomenrij maakt er een grafisch plaatje van.

Een rijtje bomen als coulissen in de ochtendmist...Dit beeld zie je dikwijls in het landschap staan. Mooi vastgelegd, met een grove korrel. De fotograaf heeft gewacht met vastleggen op het moment dat de zon vecht om haar plekje. Dat is wat je ziet. Het mooiste licht van de dag. Lage horizon, met veel lucht.

Landschap in een setting die onderstreept wat dat mystieke landschap in de mist oproept: verstilling. En als dat zo subtiel als hier is weergegeven zorgt dat voor een pluim van vijf punten.

Gedeelde plaats 4 Fotograaf Benno Wonink

Een golffoto, ik vind hem humoristisch. De golfer in een typische golfbroek, echte golfschoen van FootJoy. Dit is een echte pro, die lichtjes nonchalant leunt op zijn golfstok. De green ligt er ook piekfijn bij. Tja een mooie en gedurfde uitsnede, kan zo in het clubblad van de golfvereniging. Goed belicht en gebruik van scherpte ook.

Frisse foto, door de heldere kleuren kijkt het prettig. De scherptediepte werking is goed gekozen. Het groen voegt wat toe, lekker ook in de groeven van de schoenen. De golfclub en de twee boomstammen rechtsachter versterken elkaar in de belijning.

Op de golfbaan wil je zo wel gefotografeerd worden, beetje showtime voor de collega's... Dus helemaal een fijne foto, ware het niet, en het is o zo persoonlijk, dat de kleuren te zijn, te veel 'SBS6' show, of een andere commercial... Pas het maar eens een keer aan, je zult het zien.

Plaats 5 Fotograaf Janes Rosman

Een foto van een oud industrieel complex, wellicht in Duitsland, want in Nederland is alles keurig opgeruimd. Ik hou van die mooie roestige huid van die stalen constructies en dat hoog opgaande onkruid dat langzamerhand het terrein overneemt. Het is door de mens verlaten en nu neemt de natuur het weer over. De grote cirkelvormige schijf boven in beeld is spannend en die zichtlijn eronder door ook. Interessant beeld met mooie contrasterende kleuren, het frisse groen en de bruin/geel/groene tinten.

Een vol beeld waar veel is te zien. Maar toch wordt je oog geleid zonder dat je dat bijna zelf merkt naar het verdwijnpunt middenonder. Een oude fabriek in ruste, maar geen rustig beeld. Toch heeft de fotograaf gelet op structuur: het spel van de lijnen maakt het beeld, het ritme, de diepte en de kleur. Industrie en natuur versterken elkaar in dit beeld.

Natuurlijk, je schiet hier wel '5 rolletjes vol'... Wat een plek, wat een mooie tinten. Maar dan ga je op zoek naar dat ene stukje, dat stukje dat in een keer het verhaal verteld. Waar 'bloed, zweet en tranen, waar stoom en lawaai je vertellen wat opgeslagen ligt in wat je ziet...

Gedeelde plaats 6 Fotograaf K.J. vd Heuvel Rijnders

Je kijkt naar een mooi verloop van scherpte in een zachte monochrome tint. Het zijn de plaatjes van een hoed van een paddestoel, die geven deze mooie structuur. Het is een zachte macro opname, goed passend in dit jaargetijde. Technisch is het heelgoed gedaan, maar dit heb ik al wel vaker gezien.

Een macrofoto van wat ik vermoed een paddenstoel te zijn. Op zich is er niet echt gespeeld met een lichtbron, toch zijn de grijs/wit/zwart-nuances speels genoeg om het een interessante foto te laten zijn. Wel vind ik het onscherpe gedeelte links en met name linksonder wel iets te overheersend voor de foto, het neemt te veel ruimte in.

Paddenstoelen zijn wonderlijke fenomenen, hun opbouw is haast een mystiek gebeuren. Ze zijn zo bijzonder gebouwd. Zo fragiel, haast letterlijk. Goed stukje paddenstoel in beeld gezet. Het ziet er gaaf uit, maar tegelijk ga je net even bedenken wat er gebeurd zou zijn als je optisch die extra kick had meegegeven...

Gedeelde plaats 6 Fotograaf Cobie Reuvers

Een stilleven met een oude bijbel, een masker en een bosje tulpen. IJdelheid, de vanitas symbolen, het masker is een sterk symbool, de uitgebloeide tulpen ook van het verval, het opengeslagen boek verwijst naar het boek des levens, waarin al je daden zijn opgetekend. Het is een goed opgebouwde compositie die mooi zacht verlicht is, misschien wel studiolicht. Mooi ook de donkerbruine ondergrond. Alles werkt mee om de sfeer van dit vanitas stilleven te versterken.

Een stilleven waarbij je je terug in de tijd waant. Het is mij niet helemaal duidelijk wat de drie objecten met elkaar gemeen hebben, welk verhaal wordt er geprobeerd te vertellen, of zijn ze random bij elkaar gelegd? Er had iets meer gespeeld mogen worden met licht en compositie, maar dat laat onverlet dat het prettig is om naar te kijken en dat de foto vragen oproept.

Devoot, stilte, emotioneel moment. De herinnering, misschien wel heel triest of juist net iets anders. 'Emotie meneer, daar is het waar het om draait', zei iemand tegen mij eens. Ga je er 'blanco' in roept deze foto dan emotie op? Of ga je voor jezelf zitten bedenken dat een beetje emotie hierbij wel zou passen? Kom je vanzelf op de vraag wat de bedoeling is van deze foto...

Gedeelde plaats 6 Fotograaf Dinie de Kreek

Het is een minimalistische foto, twee gras- of riethalmen met dauw of regendruppels erop. Er is weinig nodig om toch een mooie plaat te schieten. De scherptediepte ligt precies goed. Geweldig die druppels op dat onderste blaadje. De vierkante uitsnede is hier goed gekozen.

Ochtenddruppels op een blad: altijd een dankbaar thema. Mooie compositie, de fotograaf heeft gespeeld met scherp en onscherp. Slechts een paar druppeltjes zijn goed scherp. Dat geeft gelijk sfeer aan de foto. Versterkt door de achtergrond in zwart, maakt het de kijker nieuwsgierig. Mooi beeld.

Ritme in het groen. Waterdruppels als kleine glazen pareltjes. Mooi gezien en met deze drie 'vervormingen' wordt de bladeren op een fijne manier in een goed kader weergegeven.

Gedeelde plaats 6 Fotograaf Wil Bijker

Een intrigerend bijna monochroom beeld. Het is ook erg grafisch met die dikke zwarte lijnen, die ook weer architectuur zouden kunnen zijn. Het lijken twee beelden over elkaar heen, maar kan ook gewoon 1 beeld zijn van een architectonische constructie. Er zit erg veel contrast in, maar dat werkt hier prima. Een krachtig beeld.

Een zwart-wit foto die grafisch aandoet, het zou bijna een tekening kunnen zijn. Als je goed kijkt is er sprake van een soort raster met glas of plastic er tussen waar druppels water op zitten. Het licht, de schakeringen zwart en grijs en de gebogen lijnen maken het geheel tot een foto waar je naar blijft kijken.

Palmenboom, wuivend komt het in je waarneming. Veel, heel veel zien we buigen en wuiven. Altijd fotograferen maar zoeken, zoeken, zoeken naar net dat stukje wat heel lang blijft boeien...